

VIKTIGAST FÖR MIG

..

KAP 1

PIP, PIP, PIP!

Väckarklockan ringer och det är dags att gå upp. Det är måndag och skola igen. Solen skiner och det känns som att det kommer bli en bra dag idag.

Jag blir tvungen att kliva upp, ena halvan av mig vill somna om och andra halvan vill gå upp och äta frukost. Jag är vrålhungrig!

Nere i köket sitter mamma och pappa och äter frukost och läser tidningen. När jag kommer ner säger mamma:

- God morgon Bea. Är du vaken nu?

Varje dag när jag är nyvaken ser jag ut som en zombie. Bara det att jag inte är inlindad i bandage.

- Nej, jag sover fortfarande, svarar jag och skrattar.
- Jaså, min sovande zombie, säger pappa, kom och ät lite frukost nu, så du kan gå till skolan sen.

Jag går och sätter mig bredvid min ena lillasyster. Hon och jag ser nästan likadana ut. Hon har mörkbrunt, ganska långt hår och bruna ögon. Ända skillnaden är att jag är längre än henne och har flera gluggar i munnen eftersom att jag har tappat fler tänder än henne.

Mamma tar fram en tallrik och jag håller i lite mjölk och flingor. Det äter jag till frukost varje dag. Det och en rostad macka med gurka på är världens godaste frukost, tycker jag i alla fall.

Efter frukosten borstar jag tänderna, håret och hämtar väskan. Min väska är vit med stjärnor i olika färger. Den har väldigt många fack med svarta dragkedjor. Jag tyckte den var fin när den var ny, men nu är den väldigt lortig och smutsig. Hejdå, mamma och pappa!

Emma Fredlund

Det viktigaste för mig är min familj och mina vänner

- Hejdå! Vi ses senare, svarar pappa.

Varje dag går jag och min bästa vän Melissa tillsammans till skolan. Vi brukar turas om att knacka på hos varandra. Idag var det tydligen min tur. Det är inte särskilt långt mellan våra hus, men är det sommar och kokhett är det lite väl jobbigt att gå lite extra. Jag går fram till dörren och knackar på. Hennes dörr låter ihålig. Så låter inte våran dörr... Men ändå, efter en stund kommer Melissa och öppnar dörren, redo att gå till skolan. Med Melissa kan jag prata om allt. Hon är precis en sån vän som alla vill ha. Tror jag i alla fall!

På vägen till skolan ser jag och Melissa en gigantisk fågel. Det ser faktiskt ut som en havsörn, inte för att jag någonsin har sett en sån på riktigt, men min lärare visade bilder på såna igår. Den flyger i luften men plötsligt bara störtar den från nästan 100 meter. Kanske. Jag och Melissa håller andan... Hoppas att den klarar det, att lyfta och inte trilla ner som en liten kotte från ett träd...

Plötsligt skriar den till och ramlar ner på marken. Vi bestämmer oss för att försöka hjälpa den, om den inte är aggressiv och bits. Vi närmar oss den sakta, sakta. Den ser helt slut ut när man ser den på nära håll. Den har stora vingar och en lagom stor näbb. När en havsörn faller ut vingarna är den mer än två meter lång från vingspets till vingspets.

Jag älskar djur!!! Inte äckliga insekter men alla andra!

Resten av vägen till skolan får vi springa för att inte komma försent. Vi flåsar när vi kommer fram till skolan och vi låter som trötta hundar. Första lektionen har vi matte. Inte direkt mitt bästa ämne men det är väl okej.

På rasten verkar Melissa lite tyst men hon säger att hon mår bra i alla fall. Det var väl bra tycker jag.

Emma Fredlund

Det viktigaste för mig är min familj och mina vänner

Efter skolan går jag hem. Men det är lite tråkigt eftersom att alla är så hemliga för imorgon är det min födelsedag. Jag fyller 11 år. Det känns ganska stort men inte lika som det gjorde förra året när jag fyllde 10 år.

Jag går in på mitt rum och gör ett grattiskort till mig själv. Jag har så tråkigt. Melissa sa att vi inte kunde leka idag. Hon skulle åka och spela piano. Hon är jätteduktig!

- Mamma! Kan jag få ta mellis nu? Jag kommer hungrig ihjäl annars.
- Ok. Om du säger till dina systrar att det är mellis nu.

På kvällen sitter jag och tittar på TV medan alla andra i huset springer runt med inslagningspapper och en tejpulle. Dagen innan en födelsedag är alltid den tråkigaste! Men själva födelsedagen är superrolig! Mest bara för alla paket och tårtan!

Klockan 20.30 är det dags för mig att sova. Men det tar en stund för mig att somna. Jag ligger och läser en stund. Jag läser en bok som handlar om en tjej som älskar djur, precis som jag. Men hennes pappa är allergisk mot alla gulliga djur. Så hon försöker lösa det här på något vis, men det är inte så lätt som hon tror.

Tillslut måste jag ha somnat. För plötsligt vaknar jag och tänker efter. Vad var det för speciellt idag? Förutom att det regnar ute.

Hmmm... Jo, nu vet jag det är ju min födelsedag. I köket hör man mamma, pappa, och mina systrar. Efter en stund kommer dom emot mitt rum och när dom står direkt utanför min dörr börjar de sjunga:

- JA MÅ HON LEVA...

Av mamma och pappa får jag en dator att skriva och spela på, ett spel som jag har önskat mig och ett slags pennskrin som ser ut som en katt.

Av min äldsta lillasyster får jag några pennor och en bok. Och av min minsta lillasyster får jag ett gosedjur som är en tvättbjörn.

Jag får frukost på sängen plus en tårta. En prinsesstårta med grönt skal och en röd ros på toppen. Den var super god.

När jag har ätit färdigt min lyxfrukost klär jag på mig och går till skolan. Melissa möter jag på vägen dit och så fortsätter vi vägen tillsammans. När vi kommer

Emma Fredlund

Det viktigaste för mig är min familj och mina vänner

fram till skolan sätter vi oss på en bänk på skolgården och väntar på att någon vuxen ska komma och låsa upp dörren.

Hon tar fram ett litet lila paket ur sin väska och ger det till mig.

- Grattis på födelsedagen Bea!
- Tack så jättemycket! svarar jag.

Jag knyter upp rosetten som är mitt på paketet och inuti finns det en liten ask. Jag öppnar den och där ligger det finaste halsband som jag någonsin har sett. Det är ett halvt, glittrigt hjärta som det står BEST på.

- Det är ett bästishalsband. Jag har ett likadant, titta här, säger hon och håller upp ett lika halsband som jag precis fick.

Hon sätter på sig det och sen hjälper hon mig att sätta på mitt också. Sen går vi in. Inne i klassrummet säger fröken:

- Välkomna till skolan. Idag har vi ett födelsedagsbarn i klassen. Grattis Bea!
- Tack, viskar jag.
- Grattis, säger alla andra också.

Första lektionen är det engelska. Det är tråkigt eftersom att det är så lätt. Men jag måste väl göra samma sak som alla andra tycker är så svårt... Vi får lösa korsord med "svåra" ord.

KAP 2

På rasten är Melissa helt vit i ansiktet. Hon ser alldeles trött ut och står bara och gör ingenting.

- Vad är det? frågar jag.
- Jag mår inte bra, svarar hon, jag mår illa och det känns som att jag ska svimma.
- Kom, säger jag, vi säger till en lärare.

Emma Fredlund

Det viktigaste för mig är min familj och mina vänner

Vi går in och hon lägger sig ner i soffan inne i klassrummet medan jag springer iväg och letar efter en vuxen.

Inne i personalrummet är det fullt med vuxna. Det vet jag så jag springer dit. Jag knackar på och våran lärare öppnar.

- Vad är det, frågar hon.
- Melissa mår inget bra, hon är helt vit i ansiktet, mår illa och hon säger att det känns som att hon ska svimma.
- Ojdå, säger min lärare. Vi får väl skynda oss då, var är hon någonstans?
- I klassrummet.

Vi springer fram till soffan där Melissa är och ser att hon mår ännu nu sämre än för några minuter sen. Jag ringer till hennes mamma och hon säger att hon kommer på stört. Det gör hon också. Melissa kan inte ens stå på egna ben längre. När hon ska kliva ur soffan ramlar hon ihop i en liten hög på golvet. Hennes mamma blir tvungen att ringa ambulansen. De kommer efter en stund men de har inte blåljus på i alla fall. Det är tur för då hade jag blivit ännu mer rädd än vad jag redan är. Och det tycker inte jag är så nödvändigt!

Ambulansskötarna kommer in med en bår som de lyfter upp Melissa på. De försöker prata med henne men hon har typ svimmat så hon kan inte svara. Det är en tjej som heter Maja och en "gubbe" som jag inte hörde vad han heter. Precis när vi alla går ut från klassrummet kommer alla andra in från rasten. De undrar vad det är som har hänt men ingen av oss har lust att berätta.

Jag följer med ut på skolgården och ser på när Maja skjutsar in Melissa i ambulansen. Hennes mamma hoppar in i fram och sen åker de iväg. Då känner jag hur tårarna långsamt börjar rinna för mina kinder och sen börjar jag gråta på alvar. Min fröken kramar om mig och jag tänker:

Vilken konstig födelsedag!

Efter skolan segar jag mig hem. Jag vet att hemma är alla glada och hela huset är fullt med ballonger och sådant. Men det är tvärtom hur jag känner mig just nu. Men tillslut hamnar jag i alla fall utanför dörren. Jag blir tvungen att gå in för annars blir jag genomblöt. Mamma ser direkt att det är något som har hänt och frågar:

- Vad är det som har hänt?
- Inget, svarar jag.
- Jo, jag ser att det är något, säger hon, du kan berätta för mig.

Emma Fredlund

Det viktigaste för mig är min familj och mina vänner

- Okej, Melissa fick åka ambulans från skolan idag. Hon mådde dåligt på rasten och när hennes mamma skulle hämta hem henne ramlade hon på golvet och svimmade, jag börjar gråta igen men jag kan inte hjälpa det.
- Men lilla vännen. Då förstår jag.

Jag går iväg, jag orkar inte med henne just nu. Men efter att jag har ätit så åker vi till sjukhuset för att se om de har kommit på vad det är för fel på henne. På parkeringen är det nästan fullt. Efter att ha letat i 10 minuter så hittar vi en plats. Jag springer upp till sjukhuset och sen blir jag tvungen att vänta på mamma utanför dörrarna.

Inne på sjukhuset är allt vitt. Åtminstone känns det som det. Vi frågar en tjej som jobbar på sjukhuset om hon vet var Melissa finns någonstans. Vi följer efter henne och kommer fram till ett litet rum. Där är väggarna ljusa, ljusa blåa och i taket sitter en vit lampa med silvriga stjärnor på. Det är väldigt mysigt, men jag ser inte Melissa någonstans. Men plötsligt märker jag att det rör på sig i sängen som står närmast väggen med fönstret. Jag smyger fram till sängen och tittar vem det är. Personen sätter sig upp och då ser jag att det inte är Melissa, det är ett litet barn som är mycket mindre än mig. Jag går därifrån och då ser jag att Melissa ligger i sängen bredvid. Vad knäpp jag är ibland! Hennes mamma och min mamma sitter och pratar med varandra bredvid henne. Jag ställer mig bredvid hennes säng och frågar hennes mamma vad det är med henne.

- Vi vet inte riktigt än men vi ska snart få svaret hoppas jag. Vi har gjort en massa prover och...

En gubbe i vit rock och stora glasögon kommer in i rummet. Jag gissar att han är doktor. Han säger:

- Ja, hej. Nu tror vi att vi vet vad det är för fel.

Melissa öppnar sakta sina ögon och tittar upp på mig. Hon ser lite rädd ut men sen, när hon ser att det är jag, ler hon.

- Vaddå? frågar mamma.
- Jo, svarar doktorn, hon har fått diabetes.
- Ånej! utropar Melissas mamma, det kan ju vara riktigt hemskt!
- Ja, men om man hanterar sjukdomen på rätt sätt så ska allt gå bra. Jag tittar på Melissa. Hon ser inte särskilt glad ut just nu. En tår rinner ner för hennes kind. Vad jag tycker synd om henne nu!

Emma Fredlund

Det viktigaste för mig är min familj och mina vänner

- Hon ska ta sprutor och sånt med mediciner i. Hon kommer ta ett slags blodprov för att titta hur högt eller lågt blodsocker hon har. Känner hon att hon är på väg att bli så här dålig igen måste ni åka hit på en gång. Blir sockret för lågt blir hon trött, yr i huvudet och mår dåligt. Blir det för högt så mår hon heller inte så särskilt bra...

Jag orkar inte lyssna mer på honom. Han pratar så fort och mycket att man blir trött, så trött så att man nästan somnar...

- Bea! Det är dags att vakna nu!

Vad är det som händer? Mamma pratar med mig. Det är morgon och solen lyser in genom mitt fönster med vit och röd prickiga gardiner.

- Mamma, säger jag.
- Ja, vad är det, undrar hon.
- Är Melissa kvar på sjukhuset?
- Ja, svarar hon. Hon måste lära sig hur hon ska göra med mediciner och sånt. Men de hoppas att hon ska vara tillbaka i skolan om några dagar.
- Det hoppas jag också, viskar jag tyst för mig själv.

I skolan blev ingenting roligt längre. Ingen att prata och viska med på lektionerna och ingen att vara med på rasterna.

Jag skyndar mig hem efter skolan. Men jag glömmer helt bort att ingen är hemma än. Mamma och pappa jobbar och Vilma och Linnea är kvar på fritids till klockan 16.00. Vad ska jag hitta på nu? Jag brukar kunna sitta och fantisera och dagdrömma om olika gulliga djur i flera timmar. Det gör jag nu också.

Men plötsligt vaknar jag till av att telefonen ringer: RING, RING, RING! Jag springer och svarar. Det är pappa, synd jag som hoppades att det var Melissa som hade kommit hem.

- Hej pappa, säger jag.
- Hej gumman, det är pappa. Kan du cykla och hämta syrrorna?
- Okej då. Om du lagar någonting gått till kvällsmat.
- Ok, jag lovar, svarar pappa.

Emma Fredlund

Det viktigaste för mig är min familj och mina vänner

Jag tar på mig skorna, öppnar garaget, hämtar cykeln, stänger garaget, tar på cykelhjälm och cyklar iväg. Ute på vägen blåser det som jag vet inte vad! Jag kör ner i diket minst två gånger! Andra gången skrapar jag mig på knät och börjar blöda. Det svider, så jag skyndar mig till skolan där jag sätter på ett plåster medans jag väntar på Vilma och Linnea. De tar en evighet på sig. Visserligen kan jag förstå dem eftersom att de tittar på våran favoritfilm. Jag hade inte heller gått därifrån innan filmen var slut om jag hade gått på fritids. Men nu är jag faktiskt 11 år och går inte på fritids längre.

- Skynda er nu då, säger jag, jag vill faktiskt åka hem nu.
- Men gör det då, svarar Vilma.
- Men hur knäpp är du egentligen? Tror du att jag åker hem utan er när pappa har bett mig att hämta?
- Nej, jag bara hoppades, säger hon.

Jag bara suckar åt henne. Hur kunde jag få en så konstig syster.

Tillslut är vi i alla fall hemma. Pappa har gjort min favoriträtt pastagrätäng med broccoli och bacon. Precis som han lovade! Det är så gott så att jag blir så mätt att jag nästan spricker. Jag äter flera portioner och dricker tre glas vatten.

- Melissa kommer till skolan imorgon, säger mamma plötsligt.
- Ja! ropar så att jag tror att det hörs ända upp till månen, eller ännu längre, till mars!

Jag ska ta hand om henne så att hon känner sig frisk på nolltid! Hoppas jag! I sängen ligger jag och längtar till imorgon. Jag ska fråga henne allt om diabetes som jag behöver veta!

På natten drömmer jag att jag har en söt kanin som heter Fluffis. Hon är vit med svarta fläckar, rosa nos och lång, mjuk och fluffig päls. Hon är så söt så jag blir alldeles kär!

På morgonen vaknar jag tidigt. Jag ligger och läser ut den där boken som handlade om hästar m.m. Sen kommer mina systrar ner till mig och säger god morgon. Jag kliver upp och tar på mig kläder. En mörkblå, blommig klänning och ett par vita tights. Jag går och sätter mig vid frukostbordet och äter lika frukost som alla andra dagar.

- Jag går till skolan nu, säger jag efter frukosten.
- Ok, svarar mamma, hejdå vännen! Hoppas Melissa mår bättre idag!

Emma Fredlund

Det viktigaste för mig är min familj och mina vänner

Jag tänker att jag kanske inte ska gå och knacka på hos Melissa nu om hennes mamma kanske vill skjutsa henne eller så, ifall att hon inte mår bra eller nåt. Inte vet väl jag! Men plötsligt plingar det till i fickan. Jag fick ett sms från henne:

Kommer du till mig eller ska jag komma till dig?

Jag svarar att jag kommer till henne eftersom att jag ändå är på väg. När hon öppnar dörren ger jag henne en bamsekram. Hon ser inte alls lika trött och sjuk ut som på skolan på min födelsedag eller på sjukhuset. Vilket jag tycker är bra eftersom att jag vill att hon ska vara pigg och glad varenda dag!

Första lektionen är det NO. Vi jobbar med sinnen-HÖRSEL, SYN, SMAK, KÄNSEL och LUKT. Det är ganska tråkigt, men vi måste göra det ändå. Vilket jag tycker är dåligt.

På rasten är jag och Melissa med varandra. Vi spelar king. En bollek som är väldigt rolig.

Sen har vi svenska. Vi jobbar med argumenterande texter. Det är t. ex annonser och reklamer i tidningar, TV och radio. Det är inte världens roligaste men det är ok ändå. Vi har svenska i en och en halv timme.

Efter det går vi direkt till matsalen för att äta lunch. Det är köttfärssås och fjärilsmakaroner. Det är gott men inte min favorit på skolan. Jag tar mycket grönsaker. I alla fall gurka, sallad och tomat. Jag och Melissa sitter bredvid varandra i matsalen. Det tycker jag är jättebra!

- Måste du ta en sån där läskig spruta nu, frågar jag Melissa.
- Ja, men den är faktiskt inte så läskig som den verkade från början.

Hon visar mig hur man gör. Det ser lite läskigt ut och jag är glad att det inte är jag som ska ta sprutan. Men Melissa ser ut som att hon har gjort det hela sitt liv. Men hur rädd och feg jag än är så vet jag att vi är bästisar för alltid och vi kommer göra allt för varandra i vått och tort!